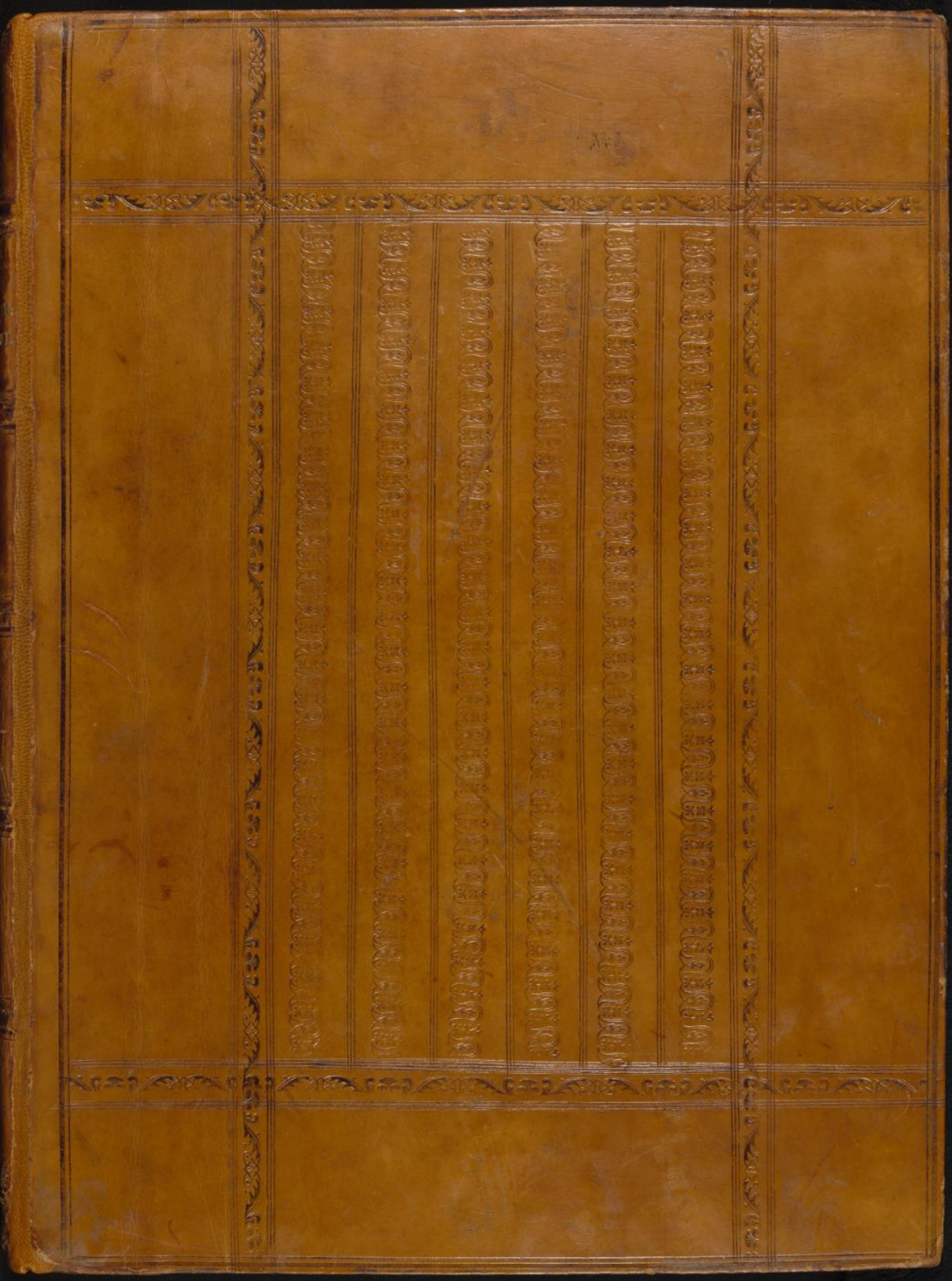


μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ΄:-

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης τῆς Ἀσίας. πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν φευρουαρίων:-



Ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ παροικούσῃ ἐν Φιλαδελφίᾳ, καὶ πάσαις ταῖς κατὰ πάντα τόπον τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας παροικίαις. ἔλεος, εἰρήνη καὶ ἀγάπη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πληθυνθείη. ἐγράψαμεν ὑμῖν ἀδελφοὶ κατὰ τοὺς μαρτυρήσαντας καὶ τὸν μακάριον Πολύκαρπον, ὅστις ὥσπερ ἐπισφραγίσας τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ κατέπαυσε τὸν διωγμόν. σχεδὸν γὰρ πάντα τὰ προάγοντα ἐγένετο, ἵνα ἡμῖν ὁ κύριος ἄνωθεν ἐπιδείξῃ τὸ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μαρτύριον. περιέμενε γὰρ ἵνα παραδοθῇ, ὡς καὶ ὁ κύριος, ἵνα μιμηταὶ καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ γενώμεθα, μὴ μόνον σκοποῦντες τὸ καθ᾽ ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοὺς πέλας. ἀγάπης γὰρ ἀληθοῦς καὶ βεβαίας ἐστί, μὴ μόνον ἑαυτὸν θέλειν σώζεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς.

φυ δ.

Μακάρια μὲν οὖν καὶ γενναῖα τὰ μαρτύρια πάντα τὰ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ γεγονότα. δεῖ γὰρ εὐλαβεστέρους ἡμᾶς ὑπάρχοντας τῷ θεῷ τὴν κατὰ πάντων ἐξουσίαν ἀνατιθέναι. τὸ γὰρ γενναῖον αὐτῶν καὶ ὑπομονητικὸν καὶ φιλοδέσποτον τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν· οἳ μάστιξι μὲν καταξανθέντες, ὥστε μέχρι τῶν ἔσω φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν τὴν τῆς σαρκὸς οἰκονομίαν θεωρεῖσθαι, ὑπέμειναν, ὡς καὶ τοὺς περιεστῶτας ἐλεεῖν καὶ ὀδύρεσθαι.

Τοὺς δὲ καὶ εἰς τοσοῦτον γενναιότητος ἐλθεῖν, ὥστε μήτε γρύξαι, μήτε στενάξαι τινὰ αὐτῶν, ἐπιδεικνυμένους ἅπασιν ἡμῖν, ὅτι ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ βασανιζόμενοι τῆς σαρκὸς ἀπεδήμουν οἱ μάρτυρες Χριστοῦ, μᾶλλον δὲ ὅτι παρεστὼς ὁ κύριος ὡμίλει αὐτοῖς. καὶ προσέχοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι τῶν κοσμικῶν κατεφρόνουν βασάνων, διὰ μιᾶς ὥρας τὴν αἰώνιον κόλασιν ἐξαγοραζόμενοι. καὶ τὸ πῦρ ἦν αὐτοῖς ψυχρὸν τὸ τῶν ἀπηνῶν βασανιστῶν. πρὸ ὀφθαλμῶν γὰρ εἶχον φυγεῖν τὸ αἰώνιον καὶ μηδέποτε σβεννύμενον. καὶ τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς ἀνέβλεπον τὰ τηρούμενα τοῖς ὑπομείνασιν ἀγαθά, ἃ οὔτε οὖς ἤκουσεν, οὔτε ὀφθαλμὸς εἶδεν, οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη. ἐκείνοις δὲ ὑπεδείκνυτο ὑπὸ τοῦ κυρίου, οἵπερ μηκέτι ἄνθρωποι, ἀλ

λ' ἤδη ἄγγελοι ἦσαν· ὁμοίως
δὲ καὶ εἰς τὰ θηρία κριθέντες τὸν
χρόνον· δεινὰς κολάσεις·
κήρυκας μὲν ὑποστρωννύμε-
νοι. καὶ ἄλλαις ποικίλαις
βασάνοις· κολαφιζόμενοι·
ἵνα εἰ δυνηθείη ὁ τύραννος
διὰ τῆς ἐπιμόνου κολάσεως·
εἰς ἄρνησιν αὐτοὺς τρέψῃ·
πολλὰ γὰρ ἐμηχανᾶτο κα-
τ' αὐτῶν ὁ διάβολος ἀλλὰ χά-
ρις τῷ θεῷ· κατὰ πάντων
γὰρ οὐκ ἴσχυσεν· ὁ γὰρ γεν-
ναιότατος γερμανικὸς.
ἐπερρώννυεν αὐτῶν τὴν
δειλίαν διὰ τῆς ἐν αὐτῷ
ὑπομονῆς. ὃς καὶ ἐπισή-
μως ἐθηριομάχησεν·
βουλομένου γὰρ τοῦ ἀνθυπά-
του πείθειν αὐτόν. καὶ λέγειν
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κατοικτεῖ-
ραι. ἑαυτῷ ἐπεσπάσατο τὸ θη-
ρίον προσβιασάμενος τάχιον
τοῦ ἀδίκου καὶ ἀνόμου βίου
αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι βουλό-
μενος· ἐκ τούτου οὖν πᾶν
τὸ πλῆθος θαυμάσαν. τὴν
γενναιότητα τοῦ θεοφιλοῦς
καὶ θεοσεβοῦς γένους τῶν
χριστιανῶν ἐπεβόησεν·
αἶρε τοὺς ἀθέους ζητείσθω
πολύκαρπος· εἷς δὲ ὀνό-
ματι κόϊντος φρὺξ προσφά-
τως ἐληλυθὼς ἀπὸ τῆς φρυ-
γίας. ἰδὼν τὰ θηρία ἐδει-
λίασεν· οὗτος δὲ ἦν ὁ πα-
ραβιασάμενος ἑαυτόν τε καὶ
τινας προσελθεῖν ἑκόντας.
τοῦτον ὁ ἀνθύπατος πολλὰ

ἐκλιπαρήσας. ἔπεισεν ὀμόσαι
καὶ ἐπιθῦσαι· διὰ τοῦτο οὖν
ἀδελφοὶ οὐκ ἐπαινοῦμεν τοὺς προ-
διδόντας ἑαυτοὺς· ἐπειδὴ οὐχ οὕ-
τως διδάσκει τὸ εὐαγγέλιον·
ὁ δὲ θαυμασιώτατος πολύκαρ-
πος. τὸ μὲν πρῶτον ἀκούσας
οὐκ ἐταράχθη. ἀλλ' ἐβούλετο
κατὰ πόλιν μένειν· οἱ δὲ πλεί-
ους ἔπειθον αὐτὸν ὑπεξελθεῖν·
καὶ ὑπεξῆλθεν εἰς ἀγρίδιον·
οὐ μακρὰν ἀπέχον ἀπὸ τῆς πό-
λεως. καὶ διέτριβεν μετ' ὀλίγων,
νύκτα καὶ ἡμέραν. οὐδὲν ἕ-
τερον ποιῶν. ἢ προσευχόμε-
νος περὶ πάντων. καὶ τῶν
κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλη-
σιῶν· ὅπερ ἦν σύνηθες αὐτῷ·
καὶ προσευχόμενος ἐν ὀπτασίᾳ
γέγονεν πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦ
συλληφθῆναι αὐτόν· καὶ
εἶδεν προσκεφάλαιον αὐτοῦ
ὑπὸ πυρὸς κατακαιόμενον·
καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς τοὺς
συνόντας αὐτῷ προφητι-
κῶς· δεῖ με ζῶντα καυθῆ-
ναι· καὶ ἐπιμενόντων τῶν
ζητούντων αὐτόν. μετέβη
εἰς ἕτερον ἀγρίδιον. καὶ εὐθέ-
ως ἐπέστησαν οἱ ζητοῦντες αὐ-
τόν· καὶ μὴ εὑρόντες συνε-
λάβοντο παιδάρια δύο· ὧν
τὸ ἕτερον βασανιζόμενον.
ὡμολόγησεν. ἦν γὰρ καὶ ἀ-
δύνατον λαθεῖν αὐτόν. ἐπεὶ
καὶ οἱ προδιδόντες αὐτὸν οἰκεῖ-
οι ὑπῆρχον· καὶ ὁ εἰρήναρ-
χος. ὁ καὶ κεκληρωμένος. τὸ αὐτὸ
ὄνομα. ἡρώδης ἐπιλεγόμενος·

ἔσπευδεν εἰς τὸ στάδιον αὐτὸν εἰσα-
γαγεῖν· ἵν᾽ ἐκεῖνος μὲν τὸν ἴ-
διον κλῆρον ἀπαρτίσῃ, χ(ριστο)ῦ
κοινωνὸς γενόμενος· οἱ δὲ προ-
δόντες αὐτόν, τὴν αὐτοῦ τοῦ
ἰούδα ὑπόσχωσι τιμωρίαν·
ἔχοντες οὖν τὸ παιδάριον, τῇ
παρασκευῇ δείπνου ὥραν.
ἐξῆλθον διωγμῖται καὶ ἱ-
ππεῖς· μετὰ τῶν συνήθων
αὐτοῖς ὅπλων, ὡς ἐπὶ λῃστὴν
τρέχοντες. καὶ ὀψὲ τῆς ὥ-
ρας συνελθόντες, ἐκεῖνο-
μὲν εὗρον ἔν τινι δωματίῳ
κατακείμενον ὑπερῴῳ·
κἀκεῖθεν ἠδύνατο εἰς ἕτερον
χωρίον ἀπελθεῖν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐ-
βουλήθη. εἰπών. τὸ θέλη-
μα τοῦ θ(εο)ῦ γενέσθω· ἀκού-
σας οὖν τοὺς παρόντας. καὶ
καταβὰς διελέχθη αὐτοῖς·
θαυμαζόντων δὲ τῶν παρόν-
των. τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ.
καὶ τὸ εὐσταθές. τινὲς ἔλεγον·
εἰ τοσαύτη σπουδὴ ἦ τοῦ συν-
ληφθῆναι τοιοῦτον πρεσβύ-
την ἄνδρα ἅγιον. εὐθέως δὴ
αὐτοῖς ἐκέλευσεν παρατε-
θῆναι φαγεῖν καὶ πιεῖν, ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ ὥρᾳ ὅσον ἂν βού-
λωνται· ἐξῃτήσατο δὲ αὐ-
τούς ἵνα δῶσιν αὐτῷ ὥραν
προσεύξασθαι ἀδεῶς· τῶν
δὲ ἐπιτρεψάντων. σταθεὶς
προσηύξατο πλήρης ὢν τῆς
χάριτος τοῦ θ(εο)ῦ οὕτως· ὡς ἐ-
πὶ δύο ὥρας μὴ δύνασθαι
σιωπῆσαι. καὶ ἐκπλήττε-
σθαι τοὺς ἀκούοντας· πολ-

λούς τε μετανοεῖν. ἐπὶ τὸ ἐληλυ-
θέναι ἐπὶ τοιοῦτον θεοπρεπῆ
πρεσβύτην. ὡς δὲ κατέ-
παυσεν τὴν προσευχήν· μνη-
μονεύσας ἁπάντων. καὶ τῶν
πώποτε συμβεβληκότων αὐτῷ
μικρῶν τε καὶ μεγάλων· ἐν-
δόξων τε καὶ ἀδόξων. καὶ
ἁπάσης τῆς κατὰ τὴν οἰκου-
μένην καθολικῆς ἐκκλη-
σίας· τῆς ὥρας ἐλθούσης τοῦ
ἐξιέναι, ὄνῳ καθίσαντες
αὐτὸν ἤγαγον εἰς τὴν πόλιν. ὄν-
τος σαββάτου μεγάλου. καὶ
ὑπήντα αὐτῷ ὁ εἰρήναρχος
ἡρώδης· καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ νική-
της. ἐπὶ τὸ ὄχημα· οἳ καὶ με-
ταθέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν καρού-
χαν. ἔπειθον παρακαθεζό-
μενοι καὶ λέγοντες· τί γὰρ κα-
κόν ἐστιν εἰπεῖν. κύριος καῖ-
σαρ. καὶ ἐπιθῦσαι. καὶ τὰ
τούτοις ἀκόλουθα. καὶ δια-
σώζεσθαι· ὁ δέ, τὰ μὲν πρῶ-
τα οὐκ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς·
ἐπιμενόντων δὲ αὐτῶν ἔφη·
οὐ μέλλω ποιεῖν. ὃ συμβουλεύε-
τέ μοι· οἱ δὲ ἀποτυχόντες
τοῦ πεῖσαι αὐτόν. δεινὰ ῥήμα-
τα ἔλεγον αὐτῷ· καὶ μετὰ
σπουδῆς καθῄρουν αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ ὀχήματος· ὥστε καταβαί-
νοντα ἀπὸ τῆς καρούχας,
ἀποσυρῆναι τὸ ἀντικνή-
μιον. καὶ μὴ ἐπιστραφείς.
ὡς οὐδὲν πεπονθώς. προθύ-
μως. μετὰ σπουδῆς ἐπορεύε-
το ἀγόμενος εἰς τὸ στάδιον. θορύ-
βου τηλικούτου ὄντος ἐν τῷ

σταδίῳ· ὥστε μηδὲ ἀκουσθῆναι τινὰ δύνασθαι· τῷ δὲ Πολυκάρπῳ εἰσιόντι εἰς τὸ στάδιον· φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ ἐγένετο· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου Πολύκαρπε· καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς εἶδεν· τὴν δὲ φωνὴν τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες ἤκουσαν· καὶ λοιπὸν προσαχθέντος αὐτοῦ· θόρυβος ἦν μέγας ἀκουσάντων ὅτι Πολύκαρπος συνείληπται· λοιπὸν προσαχθέντα αὐτὸν ἀνηρώτα ὁ ἀνθύπατος· εἰ αὐτὸς εἴη Πολύκαρπος· τοῦ δὲ ὁμολογοῦντος ἔπειθεν ἀρνεῖσθαι λέγων· αἰδέσθητί σου τὴν ἡλικίαν· καὶ ἕτερα τούτοις ἀκόλουθα ὡς ἔθος αὐτοῖς λέγειν· ὄμοσον τὴν Καίσαρος τύχην· μετανόησον· εἰπέ· αἶρε τοὺς ἀθέους· ὁ δὲ Πολύκαρπος ἐμβριθεῖ τῷ προσώπῳ εἰς πάντα τὸν ὄχλον τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ἀνόμων ἐθνῶν ἐμβλέψας καὶ ἐπισείσας αὐτοῖς τὴν χεῖρα· στενάξας τε καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· αἶρε τοὺς ἀθέους· ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀνθυπάτου καὶ λέγοντος· ὄμοσον καὶ ἀπολύω σε· λοιδόρησον τὸν Χριστόν· ὁ Πολύκαρπος ἔφη· ὀγδοήκοντα καὶ ἓξ ἔτη ἔχω δουλεύων αὐτῷ· καὶ οὐδέν με ἠδίκησεν· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν βασιλέα μου τὸν σώσαντά με· ἐπιμένοντος δὲ πάλιν αὐτοῦ καὶ λέγοντος· ὄμοσον τὴν Καίσαρος τύχην· ἀπεκρίνατο· εἰ κενοδοξεῖς ἵνα ὀμόσω τὴν Καίσαρος τύχην ὡς σὺ λέγεις· προσποιεῖ δὲ ἀγνοεῖν με τίς εἰμι· μετὰ παρρησίας ἄκουε· Χριστιανός εἰμι· εἰ δὲ μαθεῖν θέλεις τὸν τοῦ χριστιανισμοῦ λόγον· δὸς ἡμέραν καὶ ἄκουσον· ὁ ἀνθύπατος ἔφη· πεῖσον τὸν δῆμον· ὁ δὲ Πολύκαρπος εἶπεν· σὲ μὲν κἂν λόγου ἠξίωσα· δεδιδάγμεθα γὰρ ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναις τιμὴν κατὰ τὸ προσῆκον τὴν μὴ βλάπτουσαν ἡμᾶς ἀπονέμειν· ἐκείνους δὲ οὐχ ἡγοῦμαι ἀξίους τοῦ ἀπολογεῖσθαι αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀνθύπατος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· θηρία ἔχω· τούτοις σε παραβαλῶ ἐὰν μὴ μετανοήσῃς· ὁ δὲ εἶπεν· καλεῖ· ἀμετάθετος γὰρ ἡμῖν ἡ ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐπὶ τὰ χείρω μετάνοια· καλὸν δὲ μετατίθεσθαι ἀπὸ τῶν χαλεπῶν ἐπὶ τὰ δίκαια· ὁ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν· πυρί σε ποιῶ δαπανηθῆναι· εἰ τῶν θηρίων καταφρονεῖς· ἐὰν μὴ μετανοήσῃς· ὁ δὲ Πολύκαρπος· πῦρ ἀπειλεῖς τὸ πρὸς ὥραν καιόμενον· καὶ μετ᾽ ὀλίγον σβεννύμενον· ἀγνοεῖς γὰρ τὸ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ αἰωνίου κολάσεως τοῖς ἀσεβέσι τηρούμενον πῦρ· ἀλλὰ τί

[illegible]

βραδύνεις· φέρε ὃ βούλει· ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα πλείονα λέγων· θάρσους καὶ χαρᾶς ἐνεπίμπλατο· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ χάριτος ἐπληροῦτο· ὥστε οὐ μόνον μὴ συμπεσεῖν ταραχθέντα ὑπὸ τῶν λεγομένων πρὸς αὐτόν. ἀλλὰ τοὐναντίον τὸν ἀνθύπατον ἐκστῆναι. πέμψαι τὸν ἑαυτοῦ κήρυκα ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρῦξαι τρίτον· Πολύκαρπος ὁμολόγηκεν ἑαυτὸν χριστιανὸν εἶναι· τούτου λεχθέντος ὑπὸ τοῦ κήρυκος· ἅπαν τὸ πλῆθος· ἐθνῶν τε καὶ ἰουδαίων τῶν τὴν σμύρναν κατοικούντων· ἀκατασχέτῳ θυμῷ καὶ μεγάλῃ φωνῇ ἐπεβόα· οὗτός ἐστιν ὁ τῆς ἀσίας διδάσκαλος· ὁ πατὴρ τῶν χριστιανῶν· ὁ τῶν ἡμετέρων θεῶν καθαιρέτης· ὁ πολλοὺς διδάσκων μὴ θύειν· μηδὲ προσκυνεῖν τοῖς θεοῖς· ταῦτα λέγοντες ἐπεβόων· καὶ ἠρώτων τὸν ἀσιάρχην φίλιππον· ἵνα ἐπαφῇ τῷ πολυκάρπῳ λέοντα· ὁ δὲ φίλιππος ἔφη· μὴ εἶναι ἐξὸν αὐτῷ· ἐπειδὴ πεπληρώκει τὰ κυνηγέσια· τότε ἔδοξεν αὐτοῖς ὁμοθυμαδὸν ἐπιβοῆσαι· ὥστε τὸν πολύκαρπον ἐπιβοῆσαι κατακαυθῆναι· ἔδει γὰρ τὸ τῆς φανερωθείσης ἐπὶ τοῦ

προσκεφαλαίου ὀπτασίας πληρωθῆναι· ὅτε ἰδὼν αὐτὸ καιόμενον· προσευχόμενος εἶπεν ἐπιστραφεὶς τοῖς σὺν αὐτῷ πιστοῖς προφητικῶς· δεῖ με ζῶντα κατακαυθῆναι· ταῦτα οὖν μετὰ τοσούτου τάχους ἐγένετο· θᾶττον τοῦ λεχθῆναι. τῶν ὄχλων παραχρῆμα συναγόντων· ἔκ τε τῶν ἐργαστηρίων καὶ βαλανείων ξύλα καὶ φρύγανα· μάλιστα ἰουδαίων προθύμως· ὡς ἔθος αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὑπουργούντων· ὅτε δὲ ἡ πυρκαϊὰ ἡτοιμάσθη· ἀποθέμενος ἑαυτῷ πάντα τὰ ἱμάτια· καὶ λύσας τὴν ζώνην αὐτοῦ· ἐπειρᾶτο καὶ ὑπολύειν ἑαυτόν· μὴ πρότερον τοῦτο ποιῶν· διὰ τὸ ἀεὶ ἕκαστον τῶν πιστῶν σπουδάζειν· ὅστις τάχιον τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἅψηται· παντὶ γὰρ καλῷ ἀγαθῆς ἕνεκεν πολιτείας· καὶ πρὸ τῆς μαρτυρίας ἐκεκόσμητο· εὐθέως οὖν αὐτῷ περιετίθετο τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡρμοσμένα ὄργανα· μελλόντων δὲ αὐτῶν καὶ προσηλοῦν, εἶπεν· ἄφετέ με οὕτως· ὁ γὰρ δούς μοι ὑπομεῖναι τὸ πῦρ δώσει καὶ χωρὶς τῆς ὑμετέρας ἐκ τῶν ἥλων ἀσφαλείας· ἀσάλευτον ἐπιμεῖναι τῇ πυρᾷ· οἱ δὲ οὐ καθήλωσαν μέν· ἔδησαν δὲ αὐτόν· ὁ δὲ ὀπίσω τὰς χεῖρας ποιήσας· καὶ προσδεθεὶς ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος ἐκ μεγάλου ποιμνίου εἰς προσφορὰν ὁλοκάρπωμα δεκτὸν τῷ θεῷ ἡτοιμασμένον·

ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν·
κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ τοῦ
ἀγαπητοῦ καὶ εὐλογητοῦ παι
δός σου ἰησοῦ χριστοῦ πατήρ. δι' οὗ τὴν πε
ρὶ σοῦ ἐπίγνωσιν εἰλήφαμεν·
ὁ θεὸς ὁ ἀγγέλων καὶ δυνάμε
ων καὶ πάσης τῆς κτίσεως
καὶ παντὸς τοῦ γένους τῶν
δικαίων. οἳ ζῶσιν ἐνώπι
όν σου. εὐλογῶ σε, ὅτι ἠξί
ωσάς με τῆς ἡμέρας καὶ ὥ
ρας ταύτης, τοῦ λαβεῖν με μέ
ρος ἐν ἀριθμῷ τῶν μαρτύρων
σου ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ χριστοῦ σου.
εἰς ἀνάστασιν ζωῆς αἰωνί
ου. ψυχῆς τε καὶ σώματος.
ἐν ἀφθαρσίᾳ πνεύματος ἁγίου.
ἐν οἷς προσδεχθείην ἐνώπι
όν σου σήμερον ἐν θυσίᾳ πί
ονι καὶ προσδεκτῇ. καθὼς
προητοίμασας καὶ προε
φανέρωσας. καὶ ἐπλήρω
σας. ὁ ἀψευδὴς καὶ ἀληθι
νὸς θεός. διὰ τοῦτο καὶ πε
ρὶ πάντων. αἰνῶ σε. εὐλο
γῶ σε, δοξάζω σε. σὺν
τῷ αἰωνίῳ καὶ ἐπουρανίῳ
ἰησοῦ χριστῷ. ἀγαπητῷ σου παιδί.
μεθ' οὗ σοι καὶ πνεύματι ἁγίῳ ἡ δό
ξα. καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς μέλ
λοντας αἰῶνας ἀμήν.
Ἀναπέμψαντος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀ
μήν. καὶ πληρώσαντος
τὴν εὐχήν. οἱ τοῦ πυρὸς ἄν
θρωποι. ἐξῆψαν τὸ πῦρ·
μεγάλης δὲ ἐκλαμψάσης
φλογός. θαῦμα μέγα ἴδο
μεν. οἷς ἰδεῖν ἐδόθη. οἳ
καὶ ἐτηρήθημεν εἰς τὸ ἀναγγεῖ
λαι τοῖς λοιποῖς τὰ γενόμενα.
τὸ γὰρ πῦρ καμάρας εἶδος ποι
ῆσαν, ὥσπερ ὀθόνη πλοίου ὑπὸ
πνεύματος πληρουμένη κύκλῳ πε
ριετείχισεν τὸ σῶμα τοῦ μάρτυ
ρος. καὶ ἦν μέσον. οὐχ ὡς σὰρξ
καιομένη. ἀλλ' ὡς ἄρτος ὀπτώ
μενος. ἢ ὡς χρυσὸς καὶ ἄργυ
ρος ἐν καμίνῳ πυρούμενος.
καὶ γὰρ εὐωδίας τοσαύτης
ἀντελαβόμεθα. ὡς λιβανω
τοῦ πνέοντος. ἢ ἄλλου τινὸς
τῶν τιμίων ἀρωμάτων. πέ
ρας οὖν ἰδόντες οἱ ἄνομοι οὐ δυ
νάμενον αὐτοῦ τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ
πυρὸς δαπανηθῆναι. ἐκέλευ
σαν προσελθόντα αὐτῷ κομφέ
κτορα παραβῦσαι ξίφη. δι
ὸν καὶ τοῦτο ποιήσαντος. ἐ
ξῆλθεν περιστερὰ καὶ πλῆ
θος αἵματος. ὥστε κατασβέ
σαι τὸ πῦρ καὶ θαυμάσαι πάν
τα τὸν ὄχλον. εἰ τοσαύτη τίς
διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπίστων
καὶ τῶν ἐκλεκτῶν. ὧν εἷς
καὶ οὗτος γέγονε. ὁ θαυμασι
ώτατος μάρτυς πολύκαρπος.
ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις δι
δάσκαλος ἀποστολικός. καὶ
προφητικὸς γενόμενος.
ἐπίσκοπος τῆς ἐν σμύρνῃ
καθολικῆς ἐκκλησίας. πᾶν
γὰρ ῥῆμα ὃ ἐξαφῆκεν ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ. καὶ ἐτελέσ
θη καὶ τελεσθήσεται. ὁ δὲ
ἀντίζηλος καὶ βάσκανος καὶ
πονηρὸς ὁ ἀντικείμενος τῷ γέ
νει τῶν δικαίων. ἰδὼν τό τε
μέγεθος αὐτοῦ τῆς μαρτυρίας.

καὶ τὴν ἀπαρχῆς ἀνεπίληπτον πολιτείαν, ἐστεφανωμένον τε τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον· καὶ βραβεῖον ἀναντίρητον ἀπενηνεγμένον· ἐπετήδευσεν· ὡς μὴ δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν ληφθῆναι· καίπερ πολλῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ποιῆσαι· καὶ κοινωνῆσαι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ σαρκίῳ· ὑπέβαλεν γοῦν· νικήτην τὸν τοῦ ἡρώδου π̅ρ̅α̅· ἀδελφὸν δὲ ἄλκης· ἐντυχεῖν τῷ ἄρχοντι· ὥστε μὴ δοῦναι αὐτοῦ τὸ σῶμα· μὴ φησὶν ἀφέντες τὸν ἐσταυρωμένον, τοῦτον ἄρξωνται σέβεσθαι· καὶ ταῦτα εἶπον· ὑποβαλλόντων καὶ ἐνισχυόντων ἰουδαίων· οἳ καὶ ἐτήρησαν, μελλόντων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρὸς λαμβάνειν ἀγνοοῦντες· ὅτι οὔτε τὸν χ̅ν̅ ποτὲ καταλιπεῖν δυνησόμεθα· τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ παντὸς κόσμου τῶν σωζομένων σ̅ρ̅ί̅α̅ς̅ παθόντα· ἄμωμον ὑπὲρ ἁμαρτωλῶν· οὔτε ἕτερόν τινα σέβεσθαι· τοῦτον μὲν γὰρ υ̅ν̅ ὄντα τοῦ θ̅υ̅, προσκυνοῦμεν· τοὺς δὲ μάρτυρας ὡς μαθητὰς καὶ μιμητὰς τοῦ κ̅υ̅ ἀγαπῶμεν ἀξίως· ἕνεκεν εὐνοίας ἀνυπερβλήτου· τῆς εἰς τὸν ἴδιον βασιλέα καὶ διδάσκαλον· ὧν γένοιτο καὶ ἡμᾶς κοινωνούς τε καὶ συμμαθητὰς γενέσθαι· ἰδὼν οὖν ὁ ἑκατόνταρχος κεντυρίων τῶν ἰουδαίων γενομένην φιλονικίαν· θεὶς αὐτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ἔκαυσεν· οὕτως τε ἡμεῖς ὕστερον ἀνελόμενοι τὰ τιμιώτερα λίθων πολυτελῶν καὶ δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίον· ὀστᾶ αὐτοῦ ἀπεθέμεθα· ὅπου καὶ ἀκόλουθον ἦν· ἔνθα ὡς δυνατὸν ἡμῖν συναγομένοις· ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ παρέξει ὁ κ̅ς̅· ἐπιτελεῖν τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιον· εἴς τε τὴν τῶν ἠθληκότων μνήμην· καὶ τῶν μελλόντων ἄσκησίν τε καὶ ἑτοιμασίαν· τοιαῦτα τὰ κατὰ τὸν μακάριον πολύκαρπον· ὃς σὺν τοῖς ἀπὸ φιλαδελφίας δωδέκατος ἐν σμύρνῃ μαρτυρήσας· μόνος ὑπὸ πάντων μνημονεύεται· ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἐν παντὶ τόπῳ λαλεῖσθαι· οὐ μόνος διδάσκαλος γενόμενος ἐπίσημος· ἀλλὰ καὶ μάρτυς ἔξοχος· οὗ τὸ μαρτύριον πάντες ἐπιθυμοῦσιν μιμεῖσθαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον χ̅υ̅ γενόμενον· διὰ τῆς ὑπομονῆς γὰρ καταγωνισάμενος· τὸν ἄδικον ἄρχοντα· καὶ οὕτως τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀπολαβών, σὺν τοῖς ἀποστόλοις καὶ πᾶσι δικαίοις ἀγαλλιώμενος· δοξάζει τὸν θ̅ν̅ καὶ π̅ρ̅α̅· καὶ εὐλογεῖ τὸν κ̅ν̅ ἡμῶν· καὶ κυβερνήτην τῶν σωμάτων ἡμῶν· καὶ ποιμένα τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς ἐκκλησίας· ὑμεῖς μὲν οὖν ἠξιώσατε.

διὰ πλειόνων δηλωθῆναι·
ὑμῖν τὰ γενόμενα· ἡμεῖς δὲ
κατὰ τὸ παρὸν ἐπὶ κεφαλαί
ῳ μεμηνύκαμεν διὰ τοῦ
ἀδελφοῦ ἡμῶν μάρκου·
μαθόντες οὖν ταῦτα. καὶ
τοῖς ἐπέκεινα ἀδελφοῖς τὴν
ἐπιστολὴν διαπέμψασθαι·
ἵνα καὶ ἐκεῖνοι δοξάσωσιν
τὸν κ(ύριο)ν· τὸν ἐκλογὰς ποιοῦν
τα ἀπὸ τῶν ἰδίων δούλων·
τῷ δυναμένῳ πάντας ἡ
μᾶς εἰσαγαγεῖν ἐν τῇ αὐτοῦ χά
ριτι καὶ δωρεᾷ εἰς τὴν αἰώνι
ον αὐτοῦ βασιλείαν· διὰ παι
δὸς αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ· ᾧ ἡ δόξα τιμὴ κράτος,
μεγαλοσύνη εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμ(ήν)·
προσαγορεύεται πάντας τοὺς
ἁγίους ὑμᾶς, οἱ σὺν ἡμῖν προ
σαγορεύουσιν. καὶ εὐάρεστος
ὁ γράψας πανοικεί· μαρ
τυρεῖ δὲ ὁ μακάριος πολύ
καρπος. μηνὸς ξανθι
κοῦ δευτέρα ἱσταμένου. προ
ἑπτὰ καλανδῶν μαΐων. σαβ
βάτω μεγάλω· ὥρα ὀγδόη·
συνελήφθη ὑπὸ ἡρώδου· ἐπὶ
ἀρχιερέως φιλίππου τρα
λιανοῦ· ἀνθυπατεύοντος
στατίου κοδράτου βασιλεύ
οντος δὲ εἰς τοὺς αἰῶνας ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ· ᾧ ἡ δόξα· τιμὴ μεγαλο
σύνη. θρόνος αἰώνιος ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀμήν·
ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὐχόμεθα
ἀδελφοί· στοιχοῦντας τὸ
κατὰ τὸ εὐαγγέλιον λόγῳ ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ· μεθ' οὗ δόξα τῷ θ(ε)ῷ καὶ
π(ατ)ρὶ· καὶ ἁγίῳ πν(εύματ)ι· ἐπὶ σω
τηρίᾳ τῇ τῶν ἁγίων ἐκλεκτῶν·
καθὼς ἐμαρτύρησεν ὁ μακά
ριος πολύκαρπος· οὗ γένοι
το ἐν τῇ βασιλείᾳ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ πρὸς τὰ
ἴχνη εὑρεθῆναι ἡμᾶς· ταῦτα
μετεγράψατο μὲν. γάϊος. ἐκ
τῶν εἰρηναίου· μαθητοῦ τοῦ
πολυκάρπου· ὃς καὶ συνεπο
λιτεύσατο τῷ εἰρηναίῳ· ἐγὼ
δὲ σωκράτης ἐν κορίνθῳ· ἐκ
τῶν γαΐου· ἀντιγράφων ἔ
γραψα· ἡ χάρις μετὰ πάν
των· ἐγὼ δὲ πάλιν πιόνιος·
ἐκ τοῦ προγεγραμμένου ἔγρα
ψα ἀναζητήσας αὐτὰ κατὰ
ἀποκάλυψιν· φανερώσαν
τός μοι τοῦ μακαρίου πολυκάρ
που· καθὼς δηλώσω ἐν τῷ
καθεξῆς· συναγαγὼν αὐτὰ
ἤδη σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου
κεκμηκότα· ἵνα κἀμὲ συνα
γάγῃ ὁ κ(ύριο)ς. ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστὸ)ς μετὰ τῶν ἐκ
λεκτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν οὐράνιον
βασιλείαν αὐτοῦ· ᾧ ἡ δόξα
σὺν π(ατ)ρὶ καὶ ἁγίῳ πν(εύματ)ι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΔ

Ἐξήγησις παραδοθεῖσα· πῶς
ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ προδρό
μου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου·
ἐκ τῆς ἡρώδου πόλεως· εἰς
τὴν ἐμεσηνῶν πόλιν ἐδηκ
κεύθη· κ(ύρι)ε εὐ(λόγησον) :—

Τοὺς δύο ἐκ τῆς θείας ὁρμώ
μενοι τοῦ τιμίου προδρόμου τὸν τό
πον· καὶ τοῦ σεβρίτου δὴ ἡ

